

sului sufletesc al eroului-aviator. Unul din cele mai dificile „examene“ ale păpușii a fost trecut cu succes — mersul alături al actorului cu păpușa.

E un mic poem circumscris în această piesă, în acest mers, în gingașia cu care aviatorul își duce de mină prietenul, în candoarea și ingenuitatea morală a prințului încințat de tovarășul său...

În acest spectacol, colectivul de minuitori a demonstrat virtuți care sînt un semn al unui înalt rafinament artistic, urmare a unor bogate cunoștințe tehnice. Gesturile și mișcările au fost esențializate la cîteva linii directoare. Dar cîtă expresivitate în mîngierea mîinii micului prinț, în gingașa cochetărie a florii, în straniile volute ale șarpelui (mai puțin reușite au fost doar unele momente groțesti: personajele din planete, fără o prea mare forță expresivă și, din păcate — ceea ce-i reproșăm regizorului — fără suficient umor). R. Zolla, în primul rînd (Micul prinț), Dorina Tănăsescu, Antigona Papazigopol sînt virtuozii interpreți ai unei claviaturi de o finețe chopiniană. Dintre „voci“ s-au impus în primul rînd: Radu Beligan (prin poezia densă, fiorul liric, care învăluia spectacolul), Gh. Calboreanu, Dem. Savu, Eugenia Popovici (atunci cînd nu se resimte prea tare că vocea e infantilizată), Tudorel Popa și Eliza Ploeanu (două voci deosebit de pregnante).

Muzica lui Radu Căplescu a fost uimitor de firesc topită în text, ceea ce e desigur un mare merit al compozitorului.

Micul prinț nu e numai o biruință artistică a Teatrului „Tăndărică“, ci a întregii mișcări păpușărești, care își vede astfel lărgite posibilitățile de expresie, devenind tot mai accesibilă celor mai diverse personalități creatoare.

Al. Popovici

MAEȘTRII ARENEI

Cercul de Stat din București

În ultima vreme, Cercul de Stat din București a atras publicul prin-

tr-o serie de afișe promițătoare. În special, organizarea de spectacole în colaborare cu artiști din țările prietene a dus la bune rezultate. Rod al unei asemenea colaborări cu artiști de peste hotare este și programul *Maestrii arenei*, la care participă cîțiva excelenți artiști de la Cercul Mare din Moscova, ca Nina Ivanovna, Trio Belousov, Vladimir Iakovlev și Duo Filatov, și colectivul emerit al R.S.S. Daghestan, condus de artistul poporului Iaraghi Gadji Kurbanov. Ceea ce atrage atenția este în primul rînd măiestria deosebită, virtuozitatea diferitelor numere, eleganța prezentării, fantezia novatoare. Grupul de jongleri, Trio Belousov, execută un număr inedit, jonglerii cu bile de biliard, cu o exactitate uimitoare. Curbele și volutele descrise par ireale, iar dezinvoltura artiștilor e rezultatul unei temeinice munci pregătitoare.

În afară de săriturile cu ajutorul plasei elastice, artistul Vl. Iakovlev a realizat momente de înaltă virtuozitate și precizie în arta echilibrului.

Numărul „Sub soarele Daghestanului“ cuprinde exerciții cutezătoare la mare înălțime, iar Iaraghi Gadji Kurbatov dansează pe sîrmă în stil popular daghestanez, cu un „joc scenic“ cuceritor.

Din păcate, restul programului, cu excepția a puține numere, nu este la înălțime. Printre excepții am putea socoti temerarele acrobații la trapeze ale lui Cristea Traian. Celorlalte numere le lipsesc fantezia, ineditul. Aceleași jonglerii cu cercuri, popice și torțe (Duo Dumitrescu), greoiul și inexpressivul dans țigan (Duo Papert) și mai ales exhibițiile neartistice ale clovnurilor. Aci nu-i vorba de un caz izolat, ci de lucruri care se repetă și în alte programe. Se combină numere reușite cu altele de umplutură, ceea ce — evident — nemulțumește pe spectatori.

Cercul din București este încă „dator“ publicului. Trebuie găsite mereu numere noi și interesante, forme mai atractive, montări de bun gust.

B. Dumitrescu